

ROMANIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED]

Ședința publică din 19.06.2009

Completul format din:

Președinte - [REDACTED] - judecător
[REDACTED] - grefier

Se examinează acțiunea civilă formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul ales în [REDACTED], str. [REDACTED] nr. [REDACTED] bl. [REDACTED], ap. [REDACTED] județul [REDACTED], - la sediul Cabinet Avocat [REDACTED], în contradictoriu cu părțile ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE [REDACTED] și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII - prin Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED], ambele cu sediul în [REDACTED], B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED] bis, județul [REDACTED], pentru *contestație act administrativ fiscal*.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 16.06.2009 când s-a amânat pronunțarea cauzei pentru data de astăzi și au fost consemnate în Încheierea de ședință din 16.06.2009 ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED] din 22.04.2009, reclamanta SC [REDACTED] SRL a chemat în judecată pârâta Administrația Finanțelor Publice [REDACTED] [REDACTED], pentru ca, prin hotărârea judecătorească se ce va da în cauză să se dispună suspendarea Deciziei de impunere nr. [REDACTED] 2009, anularea parțială a acestei decizii, respectiv pentru suma stabilită cu titlu de vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap nefincadrate, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat următoarele:

În perioada 5.01.2009-2.02.2009 Administrația Finanțelor Publice [REDACTED] prin inspectorii fiscali au efectuat o verificare fiscală a societății pe perioada 2004 - 2008 inclusiv. În urma verificării respectiv a întocmirii raportului de verificare fiscală s-a emis Decizia nr. [REDACTED] 09.02.2009 prin care la punctele

indicate în petit s-a stabilit în sarcina societății pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2008 "Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate" și majorări de întârziere în sumă totală de [REDACTED] lei".

În concret, s-a reținut că în perioada 01.01.2004 - 31.12.2006 societatea nu și-a îndeplinit obligația de a angaja persoane cu handicap și fără a face un minim de verificări a stabilit că societatea nu se încadrează de la persoanele juridice exceptate de la plata obligatorie prevăzută la art. 43 alin. (1).

Cu privire la aceasta situație apreciază că societatea face parte din categoria persoanelor exceptate de la plata obligatorie lunară către bugetul de stat a contribuției prevăzute de art. 43 alin. (1) întrucât în intervalul de timp 01.01.2004 - 31.12.2006 societatea a făcut cel puțin trimestrial angajări de personal, în acest sens dând anunțuri publicitare persoanelor interesate, prin adrese înaintate la AJOFM Neamț privind repartizarea din fondul de șomeri și telefonic a contactat angajații AJOFM și le-a solicitat relații cu privire la persoanele cu handicap care în raport de afecțiune puteau fi angajate conform specificului muncii societății noastre.

Relațiile telefonice solicitate s-au finalizat faptic prin angajarea pe de o parte din fondul de șomaj iar pe de altă parte prin repartizarea respectiv angajarea persoanelor cu handicap până la procentul de 4% din totalul de peste 100 de angajați.

Dispozițiile art. 43 alin (2) se refera la persoanele juridice care « fac dovada ca au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă ...» fără a face vreo precizare cu privire la modalitatea concretă de solicitare astfel ca solicitarea telefonică cu finalitatea practică prin repartizarea persoanelor cu handicap fac pe deplin dovada ca a solicitat repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective, iar AJOFM [REDACTED] a repartizat persoane cu handicap care puteau presta o munca specifică activității noastre. A avut persoane cu handicap angajate, repartizate și de alte agenții din țară.

În atare situație, este evident că pentru perioada menționată societatea și-a îndeplinit diligența impusă de art. 42 din O.U.G. 102/1999 și pe cale de consecință face parte din categoria agenților economici exceptați de la plata obligatorie prevăzută la art. 43 O.U.G. 102/1999 iar obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa nu sunt datorate legal la bugetul consolidat al statului.

Cu privire la majorările de întârziere calculate în sarcina sa pentru perioada menționată apreciază că aceste majorări ar conduce la o îmbogățire fără just temei raportat la nerespectarea de către părâtă a obligației prevăzută de art. 83.4 conform căruia „nedepunerea obligației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la

Înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a obligației fiscale.

În speță organul fiscal a stabilit din oficiu plata suplimentară la bugetul consolidat al statului și a aplicat majorări de la nașterea obligației fiscale fără a se emite o înștiințare cu privire la nedepunerea declarației fiscale, mai mult din intitularea din cadrul deciziei contestate rezultă că este vorba despre „obligații fiscale suplimentare de plată” iar textul invocat se referă la „declarația fiscală” pe care societatea a depus-o în fiecare an la termenele legal stabilite. Ca atare, declarația fiscală suplimentară nu se încadrează în categoria celor prevăzute de OG 92/2003 ca și obligație și termen.

La termenul din 19.05.2009, reclamanta, prin apărător, a solicitat citarea în cauză, în calitate de pârâtă, a Direcției Generale a Finanțelor Publice - Administrația Finanțelor Publice Pentru Contribuabili Mijlocii, pârâta Administrația Finanțelor Publice [redacted], solicitând scoaterea sa din cauză.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii.

A motivat pârâta că în perioada de referință, societatea a avut un număr de angajați care depășea limita stabilită de 100 respectiv 75 de salariați, motiv pentru care avea obligația constituirii, declarării și virării fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap neincadrate în muncă, conform art. 42 alin.(1) din OUG nr. 102/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Conform art. 43 alin(2) din OUG nr. 102/1999, cu modificările și completările ulterioare, sunt exceptați de la plata obligatorie a acestui fond agenții economici, care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Societatea nu a făcut dovada că a solicitat, trimestrial, pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2006, de la instituția abilitată, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile solicitate în vederea angajării, motiv pentru care s-au aplicat prevederile art. 43 alin.(1) din OUG nr. 102/1999, în sensul calculării obligației de plată privind vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neincadrate.

De asemenea, în timpul controlului s-au solicitat relații și de la A.J.O.F.M. [redacted] iar prin adresa nr. [redacted]/19.01.2009 această instituție comunică faptul că, în perioada 01.01.2004-31.12.2006, nu a înregistrat solicitări din partea SC [redacted] SRL, cu privire la angajarea de persoane cu handicap, în conformitate cu prevederile art. 43 alin.(2) din OUG nr. 102/1999.

Accesorile fiscale în sumă de [redacted] lei, aferente sumei de [redacted] lei au fost calculate până la data de 30.01.2009, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr. 92/2003, republicată.

Față de dispozițiile legale imperative agenții economici sunt obligați să angajeze persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, în caz contrar fiind obligați să plătească lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au fost încadrate persoane cu handicap. Singura excepție prevăzută de lege pentru scutirea de la plata obligației respective fiind situația în care agenții economici fac dovada că au solicitat trimestrial la AJOFM repartizarea de persoane cu handicap și ca aceasta din urmă nu a repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Chiar societatea a recunoscut că nu a respectat obligația de a depune trimestrial solicitările de repartizare a persoanelor cu handicap, iar demersurile făcute ulterior inspecției fiscale la AJOFM [redacted] nu pot fi reținute întrucât nu sunt făcute în spiritul și litera legii, care stipulează expres că unitatea trebuia să solicite trimestrial AJOFM repartizarea de persoane cu handicap.

Nici susținerile petentei conform cărora organul fiscal nu a respectat prevederile art. 83 din Codul de procedura fiscală, în sensul că nu a stabilit din oficiu, după înștiințarea contribuabilului, sumele ce fac obiectul contestației, nu poate fi reținută ca pertinentă deoarece conform acestor reglementări, nedepunerea declarațiilor fiscale dă dreptul organului fiscal, nu obligația, de a stabili din oficiu contribuțiile datorate bugetului general consolidat, contribuabilul fiind cel care are obligația de a calcula, de a înregistra în evidențele contabile, de a declara impozitele, taxele contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat și de a completa declarațiile fiscale înscrind corect, complet și cu bună credință informațiile prevăzute de formular, corespunzător situațiilor fiscale, așa cum prevăd art.22 și 82 din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Prin Decizia de impunere nr.19 din data de 9.02.2009 s-au stabilit în sarcina reclamantei mai multe obligații fiscale, la punctul 1 fiind stabilită obligația suplimentară de plată cu titlu de vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate și majorări de întârziere în sumă totală de [redacted] lei.

Temeiul de drept reținut de organul fiscal în cuprinsul deciziei pentru aceste obligații fiscale a fost art.41, 43 din OUG nr.102/1999 și art.120 din OG nr.92/2003.

Instanța constată că susținerile făcute de reclamantă în cuprinsul acțiunii cu privire la îndeplinirea obligațiilor legale de a solicita Agenției Județene de Ocupare a Forței de Muncă repartizarea pentru angajare, de persoane cu handicap calificate în meseriile disponibile nu sunt de natură să ducă la admiterea acțiunii, aceste susțineri nefiind probate.

Astfel, instanța constată că obligația fiscală a fost corect stabilită în sarcina reclamantei.

Potrivit dispozițiilor art.42 din OUG nr.102/1999, agenții economici care au cel puțin 75 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4/ din numărul total de angajați, art.43 alin.1 stabilind acțiunea pecuniară către bugetul de stat a agenților economici care nu respectă această obligație.

Exceptarea obligației de plată este prevăzută de art.43 alin.2 din actul normativ anterior anunțat, în favoarea agenților economici care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Or, reclamanta nu face dovada angajării persoanelor cu handicap în procentul de 4% din numărul total de angajați așa cum prevăd dispozițiile art.42 alin.1 și nici a solicitărilor trimestriale la AJOFM de repartizare a persoanelor cu handicap.

Deși reclamanta a invocat că aceste solicitări au fost formulate telefonic, nu poate fi exonerată de plata obligațiilor fiscale în condițiile în care agenția județeană de ocupare a forței de muncă nu a confirmat aceste susțineri și în condițiile în care lipsește răspunsul acestei autorități pe perioada supusă controlului cu privire la înregistrarea în evidențe a persoanelor cu handicap.

Chiar dacă în perioada 1.01.2004-31.12.2006 în evidențele agenției nu au figurat persoane cu handicap calificate în meseriile corespunzătoare obiectului de activitate al reclamantei, obligația fiscală a reclamantei nu poate fi înlăturată, textul de lege care prevede exceptarea de la plată(art.43 alin.2) fiind de strictă interpretare, condiția dovezii de solicitare fiind imperativă.

Pentru considerențele reținute și constatând că atât obligația fiscală cât și cea accesorie (majorările de întârziere) au fost corect și legal stabilite prin decizia de impunere contestată, instanța va respinge acțiunea ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL cu sediul ales în [REDACTAT], str. [REDACTAT] nr. [REDACTAT] bl. [REDACTAT] ap. [REDACTAT], județul [REDACTAT] - la sediul Cabinet Avocat [REDACTAT], în contradictoriu cu părătele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE [REDACTAT], și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCI - prin Direcția Generală a Finanțelor

Publice [redacted], ambele cu sediul în [redacted], B-dul [redacted] nr. [redacted],
judetul [redacted], cu nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 19.06.2009.
Președinte,

Grefier,

red.D.S.29.07.2009
dact.P.P.31.07.2009
4ex.